

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **D. D. N.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Fialou
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. X,
takto:

- I. Žalovaný je povinen** vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. X ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 17 210 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Ondřeje Fialy, sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného ve shora uvedeném řízení o vydání zaměstnanecké karty dle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

2. V žalobě uvedl, že žádost o vydání zaměstnanecké karty podal dne 30. 1. 2025 u Generálního konzulátu ČR v Drážďanech. Lhůta pro vydání rozhodnutí činí 60 dnů, to však vydáno nebylo. Proto se obrátil dne 28. 5. 2025 na nadřízený orgán s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti. Komise pro rozhodování ve věcech cizinců (dále jen „Komise“) v opatření ze dne 24. 6. 2025 uvedla, že je jí známo, že byl žalobce dne 27. 5. 2025 vyzván k odstranění vad žádosti, přičemž po dobu odstraňování vad neběží lhůta pro vyřízení žádosti dle § 169i odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Komise uznala nečinnost žalovaného a přikázala mu, aby ve lhůtě do 60 dnů od odstranění vad žádosti, resp. od marného uplynutí lhůty k odstranění vad stanovené, vydala rozhodnutí, jímž žádost zamítne nebo řízení zastaví, případně aby v téže lhůtě vyhotovila předkládací zprávu a vydala pokyn k udělení dlouhodobého víza dle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Průkaz bude pak žalobci vydán do 60 dnů od poskytnutí potřebných údajů.
3. Dle žalobce je takto stanovená lhůta zjevně nepřiměřená, přičemž poukázal na judikaturu k otázce posuzování přiměřenosti lhůt stanovených v rámci opatření proti nečinnosti, délku základní zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí a na dobu, kterou si vyžádalo vyřizování samotného opatření proti nečinnosti. Proto má žalobce za to, že bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti a že jeho žaloba je nejen přípustná, ale i důvodná. Výzvu k odstranění vad žádosti považuje žalobce za neúčelnou, protože doložení získání základního vzdělání není nezbytnou náležitostí žádosti o zaměstnaneckou kartu. I kdyby tomu bylo jinak, měl žalovaný žalobce vyzvat neprodleně, nikoliv až po uplynutí zákonné lhůty, kdy navíc z judikatury vyplývá, že lhůta, která již marně uplynula, se nestaví. Žalobce proto soudu navrhl, aby nařídil žalovanému vydat rozhodnutí ve shora uvedeném řízení ve lhůtě stanovené soudem.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že není nečinný, protože činí úkony nutné k rozhodnutí ve věci. Dne 17. 6. 2025 byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti. Poté bude provedeno seznámení s podklady a bude rozhodnuto.
5. Žalobce v replice uvedl, že je nesporné, že žalovaný nedodržel zákonem stanovenou lhůtu pro vydání rozhodnutí. Nečinnost je přitom objektivní stav. Nečinnost konstatovala také Komise. Žalovaný začal ve věci činit úkony až poté, co žalobce podal návrh na přijetí opatření proti nečinnosti. Závěrem znovu poukázal na judikaturu správních soudů, dle které je nutné zkoumat přiměřenost lhůty poskytnuté nadřízeným orgánem nečinnému správnímu orgánu.
6. Krajský soud při svém rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho rozhodnutí podle § 81 odst. 1 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
8. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. *žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*

9. Ustanovení § 169t odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců stanoví, že *o žádosti ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.*
10. Ze správního spisu vyplývá, že řízení bylo zahájeno podáním žádosti dne 30. 1. 2025. Usnesením z téhož dne, č. j. X byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti (doložení originálu či úředně ověřené kopie výpisu z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky s úředním překladem do českého jazyka), a to ve lhůtě 30 dnů. Předmětné usnesení bylo žalobci doručeno téhož dne a mělo dle § 169i odst. 2 zákona o pobytu cizinců za následek stavení lhůty pro vydání rozhodnutí.
11. Na usnesení je ručně vyznačeno: *lhůta prodloužena do 21. 3. 2025, zasláno 21. 3. 2025, doručeno 25. 3. 2025.* Ze spisu nevyplývá, že by byla lhůta k odstranění vad prodloužena usnesením na základě předchozí žádosti žalobce dle § 39 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), proto soud vychází z toho, že poslední den lhůty pro odstranění vad připadl na 3. 3. 2025. První den lhůty pro vydání rozhodnutí tak připadl na 4. 3. 2025 a poslední den na 2. 5. 2025 (datum skutečného doplnění žádosti ze spisu není zřejmé, nicméně nutno dodat, že i kdyby soud vycházel z prodloužené lhůty do 21. 3. 2025, tak by to na věcném posouzení nic nezměnilo, protože by lhůta pro rozhodnutí počala plynout dne 22. 3. 2025 a její poslední den by připadl na 20. 5. 2025). Žaloba byla podána dne 1. 7. 2025, tj. včas.
12. Podle výše citovaného § 79 odst. 1 s. ř. s. je podmínkou přípustnosti žaloby také bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Žalobce prostředek obrany vyčerpal podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu dne 28. 5. 2025, tj. po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí.
13. Komise příkazem ze dne 24. 6. 2025, č. j. X žádosti žalobce vyhověla tím, že podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu přikázala žalovanému, aby do 60 dnů ode dne, kdy byly odstraněny nedostatky podání nebo ode dne, kdy marně uplynula lhůta, která byla poskytnuta k odstranění nedostatků podání, vydal rozhodnutí, pokud žádost zamítne nebo řízení o ní zastaví. V případě, že žalovaný shledá, že jsou splněny podmínky pro vyhovění, nařídila mu, aby ve stejné lhůtě vyhotovil předkládací zprávu a vydal pokyn k udělení dlouhodobého víza dle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Průkaz bude žalobci vydán do 60 dnů po poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.
14. Rozšířený senát NSS v minulosti při výkladu § 79 odst. 1 s. ř. s. dospěl k závěru, že nebyla-li podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku k ochraně proti nečinnosti splněna již v okamžiku podání žaloby na ochranu proti nečinnosti, bylo nutné takovou žalobu jako nepřipustnou odmítnout, přičemž k případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem nebylo možné přihlížet (viz bod 25 rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59, č. 3409/2016 Sb. NSS).
15. Tento výklad byl nicméně překonán nálezem Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, v jehož bodě 55 Ústavní soud uvedl, že absence bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti je odstranitelnou překážkou věcného rozhodnutí o žalobě, přičemž doloží-li v této lhůtě žalobce soudu, že prostředek podal, musí soud vyčkat, zda bude či nebude bezvýsledně vyčerpán. Současně přitom v bodě 54

tohoto nálezu Ústavní soud uvedl, že bezvýslednost vyčerpání nastane až prvním dnem po konci opatření proti nečinnosti určené a marně proběhlé lhůty, jde-li o lhůtu přiměřenou (zvýrazněno krajským soudem).

16. Na uvedený nález Ústavního soudu navázal ve své judikatuře NSS. V bodě 43 rozsudku rozšířeného senátu ze dne 2. 2. 2023, č. j. 2 As 21/2020-34, č. 4453/2023 Sb. NSS, NSS uvedl, že podmínka bezvýsledného vyčerpání opravných prostředků by byla splněna i tehdy, byla-li by lhůta stanovená nečinnému správnímu orgánu k vydání rozhodnutí nepřiměřená. Současně uvedl, že je-li námitka nepřiměřenosti takové lhůty vznesena, soud se s ní musí nejprve vypořádat, a teprve shledá-li takovou lhůtu přiměřenou, vyčká jejího uplynutí (viz bod 18 rozsudku NSS ze dne 21. 4. 2022, č. j. 2 Azs 248/2021-34, a body 20 a 21 rozsudku NSS ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54).
17. Při zkoumání přiměřenosti lhůty stanovené nadřízeným správním orgánem musí podle NSS vzít soud v potaz jednak to, že žalovanému již uplynula zákonná lhůta k vydání rozhodnutí, a dále pak zohlednit dobu, po kterou nadřízenému správnímu orgánu trvalo vyřízení podnětu k přijetí opatření proti nečinnosti. Stanovená lhůta by přitom měla být podstatně kratší než lhůta stanovená zákonem; lhůtu o stejné délce lze akceptovat jen ve výjimečných případech (viz bod 21 rozsudku č. j. 1 Azs 171/2022-54). Měřítkem přiměřenosti může být rovněž obsah opatření proti nečinnosti, fáze řízení, v níž bylo vydáno, jakož i postup žalovaného správního orgánu po vydání opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem (viz bod 48 rozsudku rozšířeného senátu č. j. 2 As 21/2020-34).
18. V projednávané věci žalobce námitku nepřiměřené délky lhůty v žalobě uplatnil, proto se jí soud zabýval. K délce lhůty určené Komisí viz výše. Nutno dodat, že volbu délky jejího trvání Komise nikterak nezdůvodnila.
19. Lhůtu stanovenou Komisí považuje krajský soud za nepřiměřenou. Ze spisu soud zjistil, že žalobce svou žádost podal dne 30. 1. 2025. Ve věci byl následně vyzván k odstranění vad žádosti (doložení výpisu z rejstříku trestů – viz výše). Další podklady byly založeny do spisu až dne 26. 5. 2025, tj. po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí. Dne 27. 5. 2025 byl žalobce vyzván k seznámení s podklady dle § 36 odst. 3 správního řádu, přičemž současně byl (přípisem, nikoliv usnesením) poučen o tom, že název pracovní pozice neodpovídá názvu uvedenému v centrální evidenci pracovních míst, což může vyústit v zamítnutí žádosti. Na to žalobce reagoval dne 10. 6. 2025, kdy doplnil novou pracovní smlouvu. Dne 17. 6. 2025 byl žalobce usnesením ze dne 17. 6. 2025 vyzván k odstranění vad žádosti, kdy měl do 30 dnů doložit doklad prokazující odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání (doklad o dosažení základního vzdělání a praktické školy). Současně byl žalobce poučen o následcích (zastavení řízení). Výzva byla žalobci doručena dne 23. 6. 2025. Dne 24. 6. 2025 vydala Komise shora specifikovaný příkaz.
20. Dle názoru soudu měl žalovaný rozhodnout ve lhůtě 60 dnů, tj. do 2. 5. 2025, resp. 20. 5. 2025 (viz výše). Potřebné podklady však začal shromažďovat teprve po uplynutí zákonné lhůty a teprve poté vyzval žalobce k odstranění vad podání. Žalovaný byl ve věci dlouhodobě nečinný a Komise mu poskytla stejnou lhůtu, v jaké mu zákon ukládá realizovat celé správní řízení, což NSS (viz výše) označil za akceptovatelné jen ve výjimečných případech. Krajský soud však v posuzovaném případě neshledal žádné výjimečné okolnosti, které by stanovení takové lhůty ospravedlňovaly, přičemž ani žalovaný ve vyjádření k žalobě žádné takové okolnosti netvrdil a nevyplývají ani z příkazu

Komise. Navíc samo vyřizování žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti si vyžádalo takřka celou zákonnou lhůtu, kdy Komise příkaz vydala až po 27 dnech.

21. Krajský soud proto uzavírá, že se žalobci nedostalo opatřením proti nečinnosti účinné ochrany. Proto byla splněna podmínka bezvýslednosti vyčerpání prostředku opatření proti nečinnosti, přestože v době podání žaloby k soudu ještě neuplynula lhůta stanovená v opatření proti nečinnosti k vydání rozhodnutí ve věci. Z těchto důvodů má soud za to, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany dle § 79 odst. 1 s. ř. s. již ke dni podání žaloby a žaloba tak je od počátku přípustná.
22. Žaloba je také důvodná. Komise v posuzované věci dospěla k závěru, že žalovaný je nečinný a vyhověla návrhu žalobce na uplatnění opatření proti nečinnosti, tudíž je nečinnost žalovaného presumována a správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat ani se zabývat materiálním korektivem vyjádřeným v § 71 odst. 5 správního řádu, dle kterého se nedodržení lhůt nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil (rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS). Žalovaný ostatně netvrdil, že by se na překročení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí žalobce podílel, přičemž tomu nenasvědčuje ani obsah správního spisu.
23. Žalovaný podáním doručeným dne 19. 8. 2025 soudu sdělil, že dne 11. 8. 2025 byla vypracována předkládací zpráva dle § 169t odst. 8 zákona o pobytu cizinců s tím, že dojde k vydání zaměstnanecké karty. Současně byl zastupitelskému úřadu v Drážďanech udělen pokyn pro udělení víza za účelem převzetí povolení k pobytu. Tato skutečnost však na posouzení věci ničeho nemění, protože z ustálené judikatury NSS vyplývá, že vydáním předkládací zprávy ani vydáním interního pokynu k vyznačení víza za účelem převzetí povolení, nedochází k vydání rozhodnutí o žádosti o vydání zaměstnanecké karty. K tomu dojde (při kladném vyřízení žádosti) až převzetím průkazu o povolení k pobytu ve smyslu § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Také je nutné dodat, že vydání předkládací zprávy sice obecně staví lhůtu pro vydání rozhodnutí, avšak lhůtu, která již uběhla, nelze stavět (srov. rozsudky NSS ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24, ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32, č. 4284/2022 Sb. NSS nebo ze dne 29. 6. 2023, č. j. 3 Azs 225/2021-38).
24. Žalovaný tedy doposud o žádosti žalobce nerozhodl a soud neshledal důvody, které by takový postup ospravedlňovaly. Obrana žalovaného spočívající v paušálním tvrzení, že nečinný nebyl a že v řízení prováděl nezbytné úkony za účelem vyřízení žádosti, nemůže obstát. Nadto není podstatné, zda žalovaný učinil některé dílčí úkony, ale zda vydal rozhodnutí o žádosti v zákonem stanovené lhůtě (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 Azs 202/2017-52, odst. 15).
25. S ohledem na to soud rozhodl tak, že podle § 81 odst. 2 s. ř. s. přikázal žalovanému vydat rozhodnutí ve věci ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku, a to při zohlednění doby, která uplynula od počátku řízení ke dni rozhodnutí soudu a stavu řízení.
26. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobce ve věci zavázán k náhradě jím účelně vynaložených nákladů. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč. Dále spočívají v odměně advokáta za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a repliky) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Odměna za jeden úkon činí dle § 7 bod 5 ve

spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu 4 620 Kč, tj. celkem 13 860 Kč. K tomu náleží advokátovi žalobce náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 1 350 Kč. Celkové náklady žalobce činí 17 210 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 20. srpna 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu